

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 8 września 2005 r.

w sprawie C-416/02 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpadów” — Dyrektywy 85/337/EWG i 97/11/WE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne — Dyrektywa 80/68/EWG — Ochrona wód gruntowych przed zanieczyszczeniami niektórymi groźnymi substancjami — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Dyrektywa 91/676/EWG — Ochrona wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi z produkcji rolniczej — Zanieczyszczenie wywołane przez gospodarstwo hodowli świń)

(2005/C 271/01)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-416/02, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 19 listopada 2002 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: G. Valero Jordana) popierana przez **Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej** (pełnomocnicy: K. Manji, a następnie C. White, wspierani przez D. Wyatta, QC) przeciwko **Królestwu Hiszpanii** (pełnomocnik: N. Díaz Abad), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), S. von Bahr, U. Löhms i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M. M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 8 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie zapewniwszy, by ścieki komunalne pochodzące z aglomeracji Vera poddane były oczyszczaniu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 91/271 z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, tj. oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu, niż przewidziane w art. 4 tej dyrektywy oraz nie zakwalifikawszy Rambla de Mojácar jako strefy podatnej z naruszeniem przepisów art. 3 ust. 1, 2 i 4 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony

wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy ww. dyrektyw.

- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone dwiema trzecimi wszystkich kosztów. Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona pozostałymi kosztami w wysokości jednej trzeciej.
- 4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 8.2.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 15 września 2005 r.

w sprawie C-37/03 P BioID AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Słowny i graficzny znak towarowy — „BioID” — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Znak towarowy pozbawiony charakteru odróżniającego)

(2005/C 271/02)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-37/03 P, mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu WE Trybunału Sprawiedliwości, które wpłynęło do Trybunału w dniu 3 lutego 2003 r., wniesione przez **BioID AG w likwidacji**, z siedzibą w Berlinie (Niemcy), reprezentowana przez A. Nordemanna, Rechtsanwalt, w której drugą stroną był **Urząd Harmonizacji w ramach Rynku**

Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnicy: A. von Mühlendahl oraz G. Schneider), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. P. Puissochet, S. von Bahr, J. Malenovský i A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 15 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie T-91/01 BioID przeciwko OHIM (Rec. str. II 5159) zostaje uchylony.
- 2) Skarga na decyzję drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 lutego 2001 r. zostaje oddalona.
- 3) Wnosząca odwołanie zostaje obciążona kosztami postępowania w obu instancjach.

(¹) Dz.U. C 70 z 22.3.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 8 września 2005 r.

w sprawie C-121/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpadów” — Dyrektywy 85/337/EWG i 97/11/WE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne — Dyrektywa 80/68/EWG — Ochrona wód gruntowych przed zanieczyszczeniami niektórymi groźnymi substancjami — Dyrektywa 80/778/EWG — Jakość wody przeznaczony do spożycia przez ludzi)

(2005/C 271/03)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-121/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 19 marca 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: G. Valero Jordana) przeciwko **Królestwu Hiszpanii** (pełnomocnik: N. Díaz Abad), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), S. von Bahr, U. Løhmus i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M. M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 8 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie przeprowadziwszy przed realizacją przedsięwzięć polegających na utworzeniu gospodarstw hodowli świń na terenie regionu Baix

Ter, lub przed wprowadzeniem zmian do tych przedsięwzięć, uprzedniej oceny skutków środowiskowych z naruszeniem przepisów art. 2 i 4 ust. 2 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne i przekroczywszy w kilku publicznych sieciach rozprowadzających wodę dla regionu Baix Ter maksymalne stężenie dopuszczalne dla parametru „azotany”, które określone zostało w załączniku I C, pkt 20 do dyrektywy Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. odnoszącej się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z naruszeniem art. 7 ust. 6 tej dyrektywy, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tych dyrektyw.

- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone dwiema trzecimi wszystkich kosztów. Komisja zostaje obciążona pozostałymi kosztami w wysokości jednej trzeciej.

(¹) Dz.U. C 135 z 7.6.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-132/03 Ministero della Salute przeciwko Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori (¹) (wniosek Consiglio di Stato o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Rozporządzenie (WE) nr 1139/98 — Artykuł 2 ust. 2 lit. b) — Dodatkowy wymóg w zakresie etykietowania środków spożywczych — Obowiązkowa informacja dotycząca obecności materiału wytworzonego z określonych organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) — Genetycznie zmodyfikowane nasiona soi i kukurydzy — Zwolnienie z wymogu w razie przypadkowej obecności w ilości nieprzekraczającej określonego poziomu tolerancji — Środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego — Niemowlęta i małe dzieci — Możliwość stosowania zwolnienia — Zasada ostrożności)

(2005/C 271/04)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-132/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) postanowieniem z dnia 28 stycznia 2003 r., które wpłynęło do